

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 6 november 2002

Nr 875—886

INNEHÅLL

Nr		Sidan
875	Lag om upphävande av 3 och 4 § lagen om olycksfallsersättning för statstjänstemän	4035
876	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det nordiska avtalet om genomförande av vissa bestämmelser om medborgarskap	4036
877	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om erkännande av bevis avseende högre utbildning i Europaregionen	4037
878	Handelskammarlag	4038
879	Lag om en social- och hälsovårdsberättelse	4041
880	Lag om avgift som för 2003 uppbärs hos olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna	4042
881	Lag om ändring av 11 a § lagen om barndagvård	4044
882	Lag om ändring av 4 och 28 § lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn	4045
883	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av ändringar i konventionen om Internationella sjöfartsorganisationen	4046
884	Statsrådets förordning om ikraftträdande av lagen om ändring av lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare	4047
885	Statsrådets förordning om moderskapsunderstöd och adoptionsbidrag	4048
886	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av 24 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om specialstöd i samband med miljöstödet för jordbruk	4049

Nr 875

Lag

om upphävande av 3 och 4 § lagen om olycksfallsersättning för statstjänstemän

Given i Helsingfors den 1 november 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs 3 och 4 § lagen den 18 maj 1990 om olycksfallsersättning för statstjänstemän (449/1990).

2 §
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
Denna lag tillämpas även på olycksfall som har inträffat och yrkessjukdomar som har framträtt innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 1 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Suvi-Anne Siimes*

RP 134/2002
ShUB 24/2002
RSv 123/2002

Nr 876

L a g

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det nordiska avtalet om genomförande av vissa bestämmelser om medborgarskap

Given i Helsingfors den 1 november 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Köpenhamn den 14 januari 2002 ingångna avtalet mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om genomförande av vissa bestämmelser om medborgarskap gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 1 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 877

L a g**om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om erkännande av bevis avseende högre utbildning i Europaregionen**

Given i Helsingfors den 1 november 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Lissabon den 11 april 1997 ingångna konventionen om erkännande av bevis avseende högre utbildning i Europaregionen gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 1 november 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 878

Handelskamarlag

Given i Helsingfors den 1 november 2002

I enlighet med riksdagen beslut föreskrivs:

1 §

Handelskamrarna och Centralhandelskammaren

En handelskammare är en medlemsammanslutning i Centralhandelskammaren, och dess verksamhetsområde är det distrikt som Centralhandelskammaren har fastställt för den. Handelskammaren skall utveckla verksamhetsförutsättningarna för näringslivet inom sitt verksamhetsområde samt sköta de offentliga uppgifter som har föreskrivits för den eller ålagts den.

Centralhandelskammaren är en sammanslutning som består av handelskamrarna och som verkar som handelskamrarnas gemensamma organ och stöder handelskamrarna vid skötseln av de uppgifter som ankommer på dem. Centralhandelskammaren utvecklar verksamhetsförutsättningarna för näringslivet i hela landet, beviljar förtjänsttecken som Finlands näringslivs erkänsla och sköter de offentliga uppgifter som ålagts den.

Om inte annat bestäms i denna lag, tillämpas föreningslagen (503/1989) på handelskamrarna och Centralhandelskammaren.

2 §

Handelskamrarnas och Centralhandelskammarens offentliga uppgifter

En handelskammare har till uppgift att

1) sköta de uppgifter som den har ålagts i revisionslagen (936/1994) samt

2) bestyrka handlingar i utrikeshandeln då en sådan uppgift har ålagts den i eller med stöd av någon annan lag.

Centralhandelskammaren har till uppgift att
1) sköta de uppgifter som den har ålagts i revisionslagen,

2) välja skiljemännen i de situationer om vilka särskilt bestäms i lagen om aktiebolag (734/1978), samt

3) sköta de uppgifter som den har ålagts i lagen om fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler (1075/2000).

3 §

Tillstånd att grunda en handelskammare

Tillstånd att grunda en handelskammare beviljas av handels- och industriministeriet på framställning av Centralhandelskammaren. Tillstånd kan beviljas en sammanslutning som har ekonomiska och funktionella förutsättningar att sköta de offentliga uppgifter som en handelskammare har ålagts.

Till Centralhandelskammarens framställning skall fogas sammanslutningens stadgar och den fastställelse av verksamhetsområdet som avses i 1 § 1 mom. samt en utredning om att sammanslutningen uppfyller de förutsättningar för beviljande av tillstånd som anges i 1 mom.

Handels- och industriministeriet kan återkalla det tillstånd som avses i 1 mom., om de väsentliga förutsättningarna för att bevilja tillstånd inte längre uppfylls.

4 §

Centralhandelskammarens delegation

Vid Centralhandelskammaren utövas den

beslutanderätt som tillkommer föreningsmöten av en delegation bestående av representanter som har valts av handelskamrarna.

Centralhandelskammarens stadgar innehåller bestämmelser om hur antalet representanter som en handelskammare väljer till Centralhandelskammarens delegation bestäms i proportion till antalet medlemmar i handelskammaren samt om hur delegationen fattar beslut om handelskamrarnas och Centralhandelskammarens inbördes betalningsandelar och om ändring av dem.

5 §

Val av skiljemän som avses i lagen om aktiebolag

Centralhandelskammarens delegation tillsätter för tre år i sänder en nämnd som har till uppgift att välja de skiljemän som avses i 2 § 2 mom. 2 punkten.

Nämnden har en ordförande, en vice ordförande samt minst fem men högst sju andra medlemmar, som skall åtnjuta allmänt förtroende och ha kännedom om näringslivet. Ordföranden, vice ordföranden samt två av de övriga medlemmarna skall ha avlagt juris kandidatexamen, och två av dem skall ha behörighet för domartjänst.

Nämnden är beslutförför när utom ordföranden eller vice ordföranden minst tre andra medlemmar är närvarande. Om både ordföranden och vice ordföranden är förhindrade eller jäviga, är nämnden beslutförför när närvarande är minst fyra andra medlemmar, som bland sig utser en medlem med juris kandidatexamen till ordförande. Beslut vid nämndens sammanträden fattas med enkel majoritet. Faller rösterna lika, avgör ordförandens röst.

6 §

Förfarandet vid val av skiljemän samt kostnaderna

På medlemmarna och de anställda i den nämnd som avses i 5 § tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar då de sköter uppgifter i anslutning till val av skiljemän. På behandlingen av ärenden i

nämnden tillämpas lagen om förvaltningsförfarande (598/1982), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och språklagen (148/1922).

Centralhandelskammaren svarar för nämndens kostnader och fastställer grunderna för arvoden till nämndens ordförande och övriga medlemmar. Centralhandelskammaren har rätt att hos sökanden ta ut en avgift för kostnaderna för valet av skiljemän.

7 §

Registeranmälningar

När tillståndet att grunda en handelskammare har beviljats skall handelskammaren utan dröjsmål anmälas för registrering i föreningsregistret. I registret görs då en särskild anteckning om att föreningen är verksam som handelskammare.

För registrering skall också anmälas namnen på ordförandena, de övriga medlemmarna och suppleanterna i de organ som en handelskammare eller Centralhandelskammaren har tillsatt för att sköta de offentliga uppgifter som avses i 2 §. För registrering skall också ges in kopior av handelskamrarnas och Centralhandelskammarens bokslut och revisionsberättelser. Bokslutet skall ges in för registrering inom två månader efter att det har godkänts.

Om handels- och industriministeriet återkallar tillståndet att grunda en handelskammare, gör ministeriet en anmälan om detta till Patent- och registerstyrelsen, som ur föreningsregistret skall stryka anteckningen om att föreningen är verksam som handelskammare. Föreningen skall inom tre månader från det att anteckningen ströks ur registret göra en anmälan om ändring av stadgar och namn till Patent- och registerstyrelsen, som skall behandla ändringsanmälan skyndsamt.

8 §

Bokföring och revision

Handelskamrarna och Centralhandelskammaren är bokföringsskyldiga. I fråga om deras bokföring tillämpas bestämmelserna i bokföringslagen (1336/1997).

Av en handelskammare och av Centralhandelskammarens bokslut skall framgå beloppet av de avgifter som har tagits ut för skötseln av de uppgifter som anges i revisionslagen och beloppet av utgifterna för skötseln av uppgifterna. Dessutom skall det av Centralhandelskammarens bokslut framgå att bestämmelsen om avgifter i lagen om fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler har iakttagits.

En handelskammare och Centralhandelskammaren skall ha minst två revisorer och två revisorssuppleanter, som skall vara revisorer godkända av Centralhandelskammaren eller av en handelskammare. I fråga om revisionen tillämpas i övrigt bestämmelserna i revisionslagen.

9 §

Rätt att använda benämningen handelskammare

Endast en förening om vilken i föreningsregistret har antecknats att den är verksam som handelskammare får använda benämningen "handelskammare" eller en motsvarande benämning på främmande språk samt endast ett gemensamt organ för handelskammarna benämningen "Centralhandelskammare" eller motsvarande benämning på främmande språk.

10 §

Ändringsökande

I ett beslut som handels- och industrimi-

Helsingfors den 1 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

nisteriet har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen med iakttagande av förvaltningsprocesslagen (586/1996).

11 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Genom denna lag upphävs handelskammarförordningen (337/1988) av den 15 april 1988 jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

12 §

Övergångsbestämmelse

Centralhandelskammaren kan fortsätta med sin verksamhet som en sammanslutning som avses i 1 § genom att registrera sig inom tre månader från denna lags ikraftträdande med iakttagande av vad som i 7 § bestäms om registrering av en handelskammare i föreningsregistret.

En handelskammare som vid denna lags ikraftträdande har giltigt tillstånd för sin verksamhet kan fortsätta med sin verksamhet som en sammanslutning som avses i 1 § genom att inom tre månader från det att denna lag har trätt i kraft registrera sig med iakttagande av vad som i 7 § bestäms om registreringen av handelskammare.

Minister *Jari Vilén*

Nr 879

L a g

om en social- och hälsovårdsberättelse

Given i Helsingfors den 1 november 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Social- och hälsovårdsministeriet skall med fyra års mellanrum avge en social- och hälsovårdsberättelse om folkhälsans och den sociala trygghetens tillstånd och utveckling. Berättelsen skall utgöra ett särskilt komplement till berättelsen om regeringens åtgärder.

2 §

Social- och hälsovårdsministeriet skall sammanställa social- och hälsovårdsberättelsen efter att nödvändiga uppgifter från andra ministerier har inkommit.

3 §

Denna lag träder i kraft den 1 december 2002. Den första social- och hälsovårdsberättelsen lämnas 2006.

Genom denna lag upphävs lagen den 5 december 1997 om en social- och hälsovårdsberättelse (1080/1997).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 1 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Eva Biaudet*

Nr 880

L a g

om avgift som för 2003 uppbärs hos olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna

Given i Helsingfors den 1 november 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De försäkringsanstalter som har rätt att i Finland bevilja obligatoriska försäkringar enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) eller trafikförsäkringslagen (279/1959) samt den i 2 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) avsedda lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt skall så som bestäms nedan för att minska statens garanti-belopp enligt 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) till Folkpensionsanstalten 2003 betala en avgift som uppgår till sammanlagt 51 600 000 euro. Detta belopp fördelar sig så att de försäkringsanstalter som beviljar olycksfallsförsäkringar står för en andel av 27 100 000 euro och de försäkringsanstalter som beviljar trafikförsäkringar för en andel av 21 700 000 euro. Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt står för en andel av 2 800 000 euro.

2 §

Den i 1 § bestämda avgiftsandelen för olycksfallsförsäkringsanstalterna fördelar sig mellan dessa anstalter i proportion till de försäkringspremieinkomster som fastställts i bokslutet för 2003 för de i lagen om olycksfallsförsäkring avsedda försäkringarna,

med undantag för försäkringar som avses i 57 §. Avgiften för trafikförsäkringsanstalterna fördelar sig mellan dessa anstalter i proportion till de premieinkomster av trafikförsäkringen som fastställts i bokslutet för 2003. Den i 1 § bestämda avgiftsandelen för lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt är slutlig.

3 §

Utan hinder av 35 § 2 mom. lagen om olycksfallsförsäkring och 13 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare kan den utgiftsökning, som denna lag åsamkar försäkringsanstalterna, 2003 och senare inkluderas i försäkringspremiegrunderna för den obligatoriska olycksfallsförsäkringen samt hänföras till totalkostnaderna för olycksfallsförsäkringen för lantbruksföretagare.

På den premieinkomstökning som följer av denna lag uppbärs dock inte försäkringspremie-skatt enligt lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966), premie för främjande av trafiksäkerheten enligt trafikförsäkringslagen, premie för främjande av arbetarskydd enligt 35 § 4 mom. lagen om olycksfallsförsäkring eller premier enligt 58 § och 60 § 6 mom. i den sist nämnda lagen, och inte heller kostnader som avses i 2 § lagen om

bindande av vissa skadestånd för olycksfall vid lönenivån (957/1971) eller premier enligt 12 § lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991). Avgiften enligt denna lag beaktas inte heller vid fastställandet av de utgifter för skydd i arbetet som anges i 14 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare.

4 §

Olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna är skyldiga att kalendermånadsvis betala förskott på den avgift som avses i 1 §. Förskottet utgör varje kalendermånad 1/12 av de belopp som försäkringsanstalterna skall betala enligt 1 §. Förskottet fördelar sig mellan olycksfallsförsäkringsanstalterna och mellan trafikförsäkringsanstalterna i proportion till de försäkringspremieinkomster som i bokslutet för 2001 har fastställts för den obligatoriska olycksfallsförsäkringen och för trafikförsäkringen.

Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt skall kalendermånadsvis betala 1/12 av det belopp som fastställts i 1 §.

Försäkringsanstalterna skall före den 15 dagen varje månad betala förskott på premieinkomsten för olycksfallsförsäkringen till Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund och på premieinkomsten för trafikförsäkringen till trafikförsäkringscentralen. Social- och hälsovårdsministeriet förmedlar avgifterna till Folkpensionsanstalten. Social- och hälsovårdsministeriet har rätt att då det förmedlar det i 1 § bestämda beloppet till Folkpen-

sionsanstalten debitera Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbunds och trafikförsäkringscentralens konton med ett belopp som motsvarar de betalda förskotten.

5 §

De avgiftsandelar som de i 4 § 1 mom. avsedda olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna har betalt i förskott justeras att motsvara den i 2 § bestämda fördelningen av avgiftsandelarna efter det att 2003 års försäkringspremieinkomster av olycksfalls- och trafikförsäkringen har fastställts genom bokslut.

Social- och hälsovårdsministeriet fastställer för varje försäkringsanstalt förskottet samt den slutliga avgiftsandelen. Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund och trafikförsäkringscentralen sköter uppbörden av de slutliga avgiftsandelarna enligt 1 mom. samt redovisningen av dessa till försäkringsanstalterna.

6 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

7 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Lagen gäller avgiften för 2003.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 1 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 881

L a g

om ändring av 11 a § lagen om barndagvård

Given i Helsingfors den 1 november 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 19 januari 1973 om barndagvård (36/1973) 11 a § 1 mom., sådant det lyder i lag 1290/1999, som följer:

11 a §

Kommunen skall, utöver vad som bestäms i 11 §, se till att barnets föräldrar eller andra vårdnadshavare, efter utgången av den tid för vilken moderskaps-, faderskaps- eller föräldrapenning enligt sjukförsäkringslagen (364/1963) får betalas, kan få en sådan av kommunen anordnad dagvårdsplats för barnet som avses i 1 § 2 eller 3 mom. och att barnet kan få dagvård tills det såsom läropliktigt enligt lagen om grundläggande utbildning inleder den grundläggande utbildningen. Dagvård skall dock anordnas under en del av dagen, när barnet innan det har nått den i lagen om grundläggande utbildning nämnda

läropliktsåldern deltar i förskoleundervisning enligt lagen om grundläggande utbildning eller när barnet i enlighet med 25 § 2 mom. lagen om grundläggande utbildning inleder sin grundläggande utbildning ett år tidigare än vad som anges i paragrafens 1 mom. Dagvården skall om möjligt anordnas i den form som barnets föräldrar eller andra vårdnadshavare önskar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 1 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Eva Biaudet*

Nr 882

L a g**om ändring av 4 och 28 § lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn**

Given i Helsingfors den 1 november 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 december 1996 om stöd för hemvård och privat vård av barn (1128/1996) 4 § 4 mom. och 28 §, av dessa lagrum 4 § 4 mom. sådant det lyder i lag 562/2000, som följer:

4 §

Vårdpenning

Utän hinder av 3 mom. är vårdpenningen enligt stödet för privat vård av barn dock 58,87 euro per kalendermånad, om barnet deltar i sådan dagvård eller sådan förskoleundervisning enligt lagen om grundläggande utbildning som avses i 3 § 3 mom. eller om barnet i enlighet med 25 § 2 mom. eller 27 § lagen om grundläggande utbildning inleder den grundläggande utbildningen ett år tidigare än vad som bestäms i 25 § 1 mom. i sagda lag.

28 §

Forum för förvaltningstvister

Om avgörande i ett ärende som avses i 9 § söks på något annat sätt än genom besvär i fråga om tvist mellan kommuner om ersättningsskyldighet, avgörs ett sådant tvisteärende av den förvaltningsdomstol inom vars område den sökande kommunen finns.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 1 november 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Eva Biaudet*

Nr 883

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft av ändringar i konventionen om Internationella sjöfartsorganisationen

Given i Helsingfors den 1 november 2002

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av kommunikationsministern, föreskrivs:

1 §
De i London den 4 november 1993 gjorda ändringarna i konventionen om Internationella sjöfartsorganisationen, IMO (FördrS 20/1959), vilka godkänts av republikens president den 17 juli 1995 och i fråga om vilka godkännandeinstrumentet har deponerats hos Förenta Nationernas generalsekretär den 28 augusti 1995, träder i kraft

internationellt för Finlands del den 7 november 2002 så som därom har överenskommits.

2 §
Bestämmelserna i ändringarna är i kraft som förordning.

3 §
Denna förordning träder i kraft den 7 november 2002.

Helsingfors den 1 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

Nr 884

Statsrådets förordning**om ikraftträdande av lagen om ändring av lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 31 oktober 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den 12 juli 2002 om ändring av lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (593/2002):

1 §
Lagen den 12 juli 2002 om ändring av lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (593/2002), med undantag av lagens 19 § 4 mom. och 34 § 2—4 mom., träder i kraft den 1 december 2002.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 15 november 2002.

Helsingfors den 31 oktober 2002

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*Äldre regeringssekreterare *Katriina Pessa*

Nr 885

Statsrådets förordning
om moderskapsunderstöd och adoptionsbidrag

Given i Helsingfors den 31 oktober 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 3 a § 2 mom. och 7 § 2 mom. lagen den 28 maj 1993 om moderskapsunderstöd (477/1993), av dem 3 a § 2 mom. sådant det lyder i lagen 783/2002.

1 §

Storleken av det moderskapsunderstöd som betalas av statsmedel är 140 euro för varje nyfött barn.

2 §

Mervärdesskatt och allmänna omkostnader för moderskapsförpackningarna betalas likaså av statsmedel.

3 §

Storleken av det bidrag för kostnader vid internationell adoption (*adoptionsbidrag*) som betalas av statsmedel är beroende på överlåtande land följande:

Överlåtande land	Stöd
Estland	1 900 euro
Kina och Colombia	4 500 euro
Övriga länder	3 000 euro

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2002.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning den 31 januari 2001 om fastställande av moderskapsunderstödet storlek (98/2001).

Helsingfors den 31 oktober 2002

Omsorgsminister *Eva Biaudet*

Äldre regeringssekreterare Pia-Liisa Heiliö

Nr 886

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av 24 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om specialstöd i samband med miljöstödet för jordbruk**

Given i Helsingfors den 30 oktober 2002

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut *ändras* i jord- och skogsbruksministeriets förordning den 30 juni 2000 om specialstöd i samband med miljöstödet för jordbruk (647/2000) 24 § 1—3 mom. och 6—8 mom., sådana som av dem lyder 1 mom. i förordning 1277/2001, 2 och 3 mom. i förordning 399/2002 samt 6 och 7 mom. i nämnda förordning 1277/2001, som följer:

24 §

Avtal om uppfödning av lantraser

Avtalsdjuren skall vara numrerade, det vill säga identifierade. Ett nötkreatur som avtalet önskas gälla skall ingå i det djuridentifikationsregister som Lantrbrukets Datacentral för. Nötkreaturen skall vara försedda med officiella öronmärken och en aktuell handling med överskriften Förteckning över nötkreatur skall framläggas beträffande dem. Ett avelssto skall vara betäckt eller ha fölat året före första avtalsåret och en hingst skall vara stamboksprövad. En häst är identifierad då saken klarlagts med registreringsbevis utfärdat av Finlands Hippos r.f. eller hästpass. Får och getter kan märkas genom öronklipp eller med öronmärken av metall eller plast. Höns är identifierade då de är upptagna i Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi, i fortsättningen MTT, register för bevarandet av lantrashöns. Jordbrukaren skall årligen skicka de för uppdatering av registret nödvändiga uppgifterna över hönsen till MTT.

Avtalsdjuren skall omfattas av åtminstone ett tillförlitligt kontroll- eller registersystem,

av vilket djurens härstamning framgår. Godtagbara register är fårkontrollregistret, getregistret, kokontrollregistret, stamboksregistret, genbanksregistret, registret över finska hästar och MTT:s register för bevarandet av lantrashöns.

Över avtalsdjuren förs bok i enlighet med det valda kontroll- eller registersystemet, och av bokföringen skall framgå djurens kön, födelseidentifikation, födelsetid och rasbeteckning eller fadern och morfadern samt dessutom uppgifter om användning av djuret för fortplantning av rasen. För lantrashönsens del skall det på gården finnas ett aktuellt bevis utfärdat av MTT över höns som ingår i registret. Om djuret har köpts från en annan lägenhet, skall det anges vilken lägenhet djuret har kommit från. Bland härstamningsuppgifterna anges djurets födelseidentifikation eller motsvarande identifikation, födelsetiden och rasbeteckningen eller fadern och morfadern, vilka skall vara av den ras som angetts i ansökan. Vid behov kan man av specialstöds-mottagaren be om uppgifter om rasen på moderns mor för att säkra avtalsdjurets ras.

Nr 886

Vid omräkningen av djur till djurenheter används följande koefficienter:

- nötkreatur, minst ett år gamla 1,00 de
- ett avelssto eller stamboksprövad hingst 1,00 de
- får, minst ett år gamla 0,15 de
- getter, minst ett år gamla 0,15 de

Ett avtal kan omfatta bara djur av en enda lantras. Vita, svart och bruna får av finsk lantras anses höra till samma ras. Avtal om djur kan ingås förutsatt att det på gården sammanlagt finns, minst ett halvt år gamla lantrashöns och för övriga djurs del djur av samma ras i den ålder som avses i 6 moment, minst följande mängder:

- får 2 st
- getter 2 st
- nötkreatur 1 st
- avelssto eller stamboksprövad hingst 1 st
- lantrashöns och -tuppar 20 st

Avtalet kan justeras med avseende på djurantalet från avtalsårets ingång, det vill säga räknat från den 1 juni, varvid höns som godkänns i avtalet skall vara minst ett halvt år gamla och övriga djur minst ett år gamla. Istället för avelssto eller stamboksprövad hingst kan endast antingen avelssto eller stamboksprövad hingst godkännas. Ansökan om ökning av djurantalet skall göras separat hos TE-centralen före nämnda datum.

Denna förordning träder i kraft den 6 november 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Om jordbrukaren har ansökt om avtal om uppfödning av lantraser av bruna och svart får på basen av jord- och skogsbruksministeriets förordning (358/2002) om ansökan om kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket samt om ansökan om avtal om miljöspeci- alstöd för jordbruket 2002 samt avtalsperio- derna gällande dessa avtal och nytt avtal om uppfödning av vita får av finsk lantras på basen av jord- och skogsbruksministeriets förordning (830/2002) om ansökan om avtal gällande uppfödning av lantraser år 2002, behandlas ansökningarna tillsammans som en enda ansökan. Om jordbrukaren har ett eller flera avtal om uppfödning av lantraser av svarta eller bruna får av finsk lantras och jordbrukaren på basen av jord- och skogs- bruksministeriets förordning (830/2002) har ansökt om ett nytt avtal, ansluts de ikraftva- rande avtalen till det ansökta avtalet och de tidigare avtalen upphör att vara i kraft utan återkrav.

Helsingfors den 30 oktober 2002

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Regeringssekreterare *Maija Kaukonen*